Нащо, люди, лан орать
Для панів, що вас гнітять?
Нащо, люди, пишні шати
Для тиранів гордих ткати?

Нащо їжу і пиття
Даєте ви все життя
Трутням жадним, що повсюди
П'ють не піт, а кров з вас, люди?

Нащо, бджоли, куєте
Стільки зброї й пут на те,
Щоб нікчемні паразити
Ваш нектар могли спожити?

Де вам голову схилить?
Чим вам серце звеселить?
Чи за муки й страх багата
Вам обіцяна заплата?

Посіви ваші інші жнуть,
Багатства інші дістають.
Тчете ви іншим пишні строї
І ходять інші в вашій зброї.

Оріть, та інші хай не жнуть!
Робіть, та інші хай не ждуть!
Тчіть, але інших не вдягайте
І зброю при собі тримайте!

Ідіть в льохи, до нір і ям!
Палац, що ви звели,— не вам!
Навіщо й торгати ці пута:
Ця сталь самими вами кута!

Що ж, рийте заступом своїм
У землі для себе дім!
Тчіть саван і в такій оздобі
Ляжте в Англії, як в гробі!

Переклад Василя Мисика